

telig bemærkes, at nogle Medlemmer anse det for urigtigt at medtage de smallere Sunde ind under Bestemmelserne vedrørende Fjordene, da disse Sunde har stærk Strømgang og Fiske ikke opholde sig der, men kun vandre frem og tilbage, hvorfor det vilde være urigtigt ikke at fange dem paa denne Vandring. Andre mene derimod, at de Sunde, her er tænkt paa, nærmest ere saadanne, der forbinder et Fiskevand eller et Fiske-distrikt med et andet, og finde det derfor mindre rigtigt, naar der for vedkommende Fiske-distrikt eller Distrikter findes Vedtægter, og da ikke for de mellemliggende Sunde; imidlertid er man dog enedes om at holde disse udenfor Vedtægterne. (Ændringsforslag Nr. 26).

Som det vil ses er der ingen større Uoverensstemmelser imellem Udvalget og Regjeringens Forslag, hvilket fremgaar af et af Indenrigsministeren stillet Forslag, hvorefter det beror paa, om vedkommende Fiskere ønsker Vedtægter, hvorefter, naar et saadant Ønske fremkom, der da sammensættes Udvalg til Vedtagelsen af disse, som derefter bekjendtgjøres for de omkringboende Fiskere og derefter indsendes til og stadfæstes af Indenrigsministeren. Paa samme Maade gaaes frem saavel ved Ændringer i Vedtægterne, saavel som ved Ophævelse af disse.

Udvalget har dog foretrukken det forelagte Forslag med de til dette stillede Ændringer. (Ændringsforslagene Nr. 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35 og 36).

Kapitel 5.

Kontrolbestemmelser.

Til dette Kapitel skal man bemærke, at angaaende Tilshnet med Lovens Overholdelse har der tidligere gjort sig forskjellige Opfattelser gjældende, idet Kommissionen af 1873 foreslog en søgaaende Kontrol og Landet i Henseende til denne inddelte i to Distrikter, med en Fiskerkontrollør og 2 Assistentter for hvert, samt fornødne Kortkarle, og desforuden Ansættelse af Fiskerifogder

Udvalgenes Betænkninger.

ved Fjordene, hvorimod Regjeringen første Gang ved Fremlæggelse af Lovforslaget i Landstinget foreslog Bibeholdelsen af Kontrollør ved Limfjorden, men antog, at Politiet og ansatte Fiskerifogder foreløbig var tiltrækkelig som Tilshn ved de øvrige Fiskevande. Landstinget ansaa imidlertid en søgaaende Kontrol for nødvendig og gif endog videre end af Kommissionen foreslaaet og vedtog ved Sagens 3die Behandling, at der skulle ansættes 3 Fiskerkontrollører. De af Folkethinget tidligere nedsatte Udvalg have ligeledes anset en søgaaende Kontrol for nødvendig, og det sidst nedsatte Udvalg enedes om at ansætte 2 Kontrollører; for 3 Medlemmers Vedkommende dog kun subsidiært. Udvalget er endnu af samme Mening, at en søgaaende Kontrol er fornøden for Tilshnet med Lovens Overholdelse, og tillige at en saadan vilde kunne faae stor praktisk Betydning baade for Regjeringen og Repræsentationen, ved at indsamle Oplysninger, der kan tjene til bestemte statistiske Meddelelser end de, der nu have om Fiskeriets Forhold paa de forskjellige Steder, samt tillige være til Vejledning for Fiskerne ved Vedtægters Affattelse og ved at give dem Oplysning om de mest hensigtsmæssige brugelige Redskaber, men for at opnaa disse Formaal har man foreslaaet, at Regjeringen bør udnævne Mænd til disse Bestillinger, som har Kjendskab til Fiskeri (Ændringsforslag Nr. 37). Ligeledes er hele Udvalget enigt om, at saadanne Mænd kunne faas og ere villige til at modtage Bestillingen for en noget mindre Løn end foreslaaet (Ændringsforslag Nr. 39, 40, 41 og 42).

Da man mener, at Ed ikke bør bruges i flere Tilfælde end høist nødvendig, og at den i dette ikke er nødvendig, har man foreslaaet, at Bestemmelserne derom udgaar (Ændringsforslagene Nr. 43 og 44).

Endvidere har man ment, at de nu gjældende og i Forslaget foreslaaede Bestemmelser om de af Kommunerne ved Limfjorden valgte Opsynsmænd burde forandres lidt, ved at give dem Navn af Fiskerifogder, for at saavel Politiet og Kontrolløren samt Befolkningen lettere kan vide, hvem de i paatommende Tilfælde have at henvende sig